

Проект

Н А Р Е Д Б А

№6

**ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА
МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ
НА ТЕРИТОРИЯТА НА
ОБЩИНА НИКОЛАЕВО**

2025

Глава първа.

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Николаево.

Чл. 2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. Туристически данък;
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. Други местни данъци, определени със закон.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси. (2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година; (3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат:

1. в брой в касата на общината или чрез ПОС- устройство
2. по банков път – по банковата сметка на общината
3. чрез посредници

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинска администрация, определени със заповед на кмета по реда на Данъчно-осигурителен процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към община Николаево.

(4) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Чл. 6. (1) При определяне размерите на местните данъци на територията на община Николаево, проектът на нормативния акт се публикува на интернет страницата на Община Николаево при условията и реда на Закона за нормативните актове.

Глава втора. МЕСТНИ ДАНЪЦИ

Раздел I.

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на Община Николаево поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено лице е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

(3) Когато собственикът, съответно носителят на ограничено вещно право е предприятие, в декларацията по ал. 1, се посочва отчетната стойност и други обстоятелства имащи значение за определянето на данъка.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(3) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал.1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал.1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

Чл. 11. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 12. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 13. Данъкът върху недвижимите имоти, постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл. 14. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 3,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 15. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 16. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени и в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето се извършва по реда на Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 17. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 18. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по ал. 1 и ал. 2 предявяват правото си на ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация в двумесечен срок от настъпване на обстоятелствата.

(4) Лицата по ал. 2 прилагат към данъчната декларация и експертно решение на ТЕЛК.

(5) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и ал. 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 14, се

дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Раздел II.

Данък върху наследствата

Чл. 19. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 20. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 21. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 22. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица или техните законни представители са длъжни да подадат декларация в сроковете по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2) Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.

(3) Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.

Чл. 23. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 24. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 25. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – 0,8 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 – 6 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 26. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служител от общинска администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл. 28. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III.

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 29. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства:

1. придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната;

2. за които приобретателят е в чужбина и за които няма последваща регистрация за движение в страната;

3. с прекратена регистрация на основание тотална щета и за които няма последваща регистрация за движение от нов приобретател в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 30. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 31. (в сила от датата на въвеждане на еврото в Република България) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в евро към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 32. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

1. 0,8 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

2. 6 на сто - при дарение между лица извън посочените в т.1.

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **3,0** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 33. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 34. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по

чл. 44, ал.3 от ЗМДТ - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал.2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9 от Закона за местните данъци и такси, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Чл. 35. (1) В едномесечен срок от получаване на уведомлението от Служба по вписванията служител от общинска администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените, или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV.

Данък върху превозните средства

Чл. 36. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистровите книги на малките и на големите кораби от регистъра на корабите, плаващи под българско знаме;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 37. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 38. (1) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по чл. 54, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечния срок, започва да тече от датата на регистрацията им за движение.

(2) При придобиване на превозно средство по наследство, декларацията се подава в срок по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси. В случай, че същата не е подадена в посочения срок, служител от общинската администрация образуват партия за превозното средство въз основа на данните налични в общината и в регистъра на населението

(3) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(4) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 1 и ал. 2 или с подаване на нова данъчна декларация.

(5) Служителят на общинска администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане.

(6) Подадената декларация от един от съсобствениците, ползва останалите съсобственици.

(7) Когато липсват данни за годината на производство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(8) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44 от Закона за местните данъци и такси, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност – документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(9) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 от Закона за местните данъци и такси липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 1 и ал. 2 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(10) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне на данъка, дължимият данък се определя от служител в общинска администрация и се съобщава на лицето.

Чл.39. (1) Годишният данък за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

Данъкът за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в размер на:		
Вид на превозното средство	Размер/граници на данъка по чл. 55, ал. 1, т.1 от ЗМДТ	Размер на данъка за Община Николаево
до 55 kW включително	от 0,34 до 1,20 лв. за 1 kW	0,53 лв. за 1 kW
над 55 kW до 74 kW включително	от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW	0,70 лв. за 1 kW
над 74 kW до 110 kW включително	от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW	1,37 лв. за 1 kW
над 110 kW до 150 kW включително	от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW	1,58 лв. за 1 kW
над 150 kW до 245 kW включително	от 1,60 до 4,80 лв. за 1 kW	1,72 лв. за 1 kW
над 245 kW	от 2,10 до 6,30 лв. за 1 kW	2,35 лв. за 1 kW

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

Екологичният компонент в зависимост от екологичната категория на автомобила е в следните размери:

Екологична категория	Коефициент/граници по чл. 55, ал. 1, т. 2 от ЗМДТ	Коефициент за Община Николаево
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10 – 1,40	1,15
"Евро 3"	1,00 – 1,10	1,00
"Евро 4"	0,80 – 1,00	0,80
"Евро 5"	0,60 – 0,80	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40 – 0,60	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в размер, както следва:

Вид на превозното средство	Размер/граници на данъка по чл. 55, ал. 2 от ЗМДТ	Размер на данъка за Община Николаево
товарно ремарке	от 5 до 15 лв.	10 лв.
къмпинг ремарке	от 10 до 30 лв.	15 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 15,00 лв., а за мотоциклети, както следва:

Вид на превозното средство /мотоциклет/	Размер/граници на данъка по чл. 55, ал. 2 от ЗМДТ	Размер на данъка за Община Николаево
до 125 куб. см включително	от 12 до 36 лв.	20 лв.
над 125 до 250 куб. см включително	от 25 до 75 лв.	30 лв.
над 250 до 350 куб. см включително	от 35 до 105 лв.	40 лв.
над 350 до 490 куб. см включително	от 50 до 150 лв.	60 лв.
над 490 до 750 куб. см включително	от 75 до 225 лв.	85 лв.
над 750 куб. см	от 100 до 300 лв.	110 лв.

(4) Данъкът за триколесно превозно средство на база общото тегло е както следва:

	Размер/граници на данъка по чл. 55, ал. 2 от ЗМДТ	Размер на данъка за Община Николаево
до 400 кг включително	от 4 до 12 лв.	5 лв.
над 400 кг	от 6 до 18 лв.	8 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане, както следва:

	Размер/граници на данъка по чл. 55, ал. 2 от ЗМДТ	Размер на данъка за Община Николаево
до 22 места, вкл. мястото на водача	от 50 до 150 лв.	100 лв.
над 22 места, вкл. мястото на водача	от 100 до 300 лв.	200 лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т е в размер **20,00 лв.**, за всеки започнати **750 кг.** товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и

вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седлови я влекач/ влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Размер/граница на данъка по чл.55, ал.7 от ЗМДТ / в лева /		Размер на данъка за община Николаево / в лева /	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	от 8 до 24	от 28 до 84	8	28
	18	20	от 28 до 84	от 64 до 192	28	64
	20	22	от 64 до 192	от 147 до 441	64	147
	22	25	от 190 до 570	от 342 до 1026	190	342
	25	26	от 342 до 1026	от 600 до 1800	342	600
	26	28	от 342 до 1026	от 600 до 1800	342	600
	28	29	от 331 до 993	от 399 до 1197	331	399
	29	31	от 399 до 1197	от 655 до 1965	399	655
	31	33	от 655 до 1965	от 909 до 2727	655	909
	33	38	от 909 до 2727	от 1381 до 4143	909	1381
	38	-	от 1007 до 3021	от 1369 до 4107	1007	1369
Б) с три и повече оси	36	38	от 640 до 1920	от 888 до 2664	640	888
	38	40	от 888 до 2664	от 1228 до 3684	888	1228
	40	-	от 1228 до 3684	от 1817 до 5451	1228	1817

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, и други специални автомобили, без тролейбусите е в размер на **100,00 лв.**

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер на **200,00 лв.**

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

	Размер/граници на данъка по чл. 55, ал. 2 от ЗМДТ	Размер на данъка за Община Николаево
от 11 kW до 18 kW включително	от 5 до 15 лв.	15 лв.
над 18 kW до 37 kW включително	от 7 до 21 лв.	21 лв.
над 37 kW	от 10 до 30 лв.	30 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер на **50,00 лв.**

(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер на **60,00 лв.**

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса на		Размер/граници на данъка по чл.55, ал.13 от ЗМДТ / в лева /		Размер на данъка за община Николаево / в лева /	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	от 30 до 90	от 61 до 183	30	61
	13	14	от 61 до 183	от 168 до 504	61	168
	14	15	от 168 до 504	от 237 до 711	168	237
	15	-	от 237 до 711	от 536 до 1608	237	536
Б) с три оси	15	17	от 61 до 183	от 106 до 318	61	106
	17	19	от 106 до 318	от 217 до 651	106	217
	19	21	от 217 до 651	от 282 до 846	217	282

	21	23	от 282 до 846	от 434 до 1302	282	434
	23	-	от 434 до 1302	от 675 до 2025	434	675
В) с четири оси	23	25	от 282 до 846	от 286 до 858	282	286
	25	27	от 286 до 858	от 446 до 1338	286	446
	27	29	от 446 до 1338	от 708 до 2124	446	708
	29	-	от 708 до 2124	от 1050 до 3150	708	1050

(14) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1, т. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 40. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. малките кораби по чл. 34, ал. 2 от Кодекса на търговското корабоплаване, без яхтите, джетовите и другите плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение - в размер на **1 лв.** за всеки започнат бруто тон;
2. големите кораби по чл. 34, ал. 3 от Кодекса на търговското корабоплаване, без яхтите и другите плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение, влекачите и тласкачите - в размер на **1 лв.** за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително, и в размер на **0,10 лв.** за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
3. за един джет - в размер **100,00 лв.**
4. за ветроходни и моторни яхти и другите плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение - в размер **20,00 лв.** за всеки започнат бруто тон;
5. за скутери – в размер на **3,00 лв.** за киловат
6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,15 лв.** за киловат;
7. за речни несамоходни плавателни съдове – в размер **0,50 лв.** за тон пълна товароподемност (дедуейт).

Чл. 41. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **20,00 лв.** за всеки започнат тон максимално излетно тегло;
2. за параплан - **12,00 лв.**
3. за делтаплан - **12,00 лв.**
4. за мотоделтаплан - **20,00 лв.**
5. за свободен балон - **30,00 лв.**
6. за планер - **30,00 лв.**

Чл. 42. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 43. (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" - с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал.3 данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "ЕЕV" - с 50 на сто намаление от определения по чл. 39, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабопоселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от определения по чл. 39, ал. 5 данък, при условие, че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1, т. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 44. (1) Данъкът върху превозните средства се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а,

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, 2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) За придобитите превозни средства в неизправност, данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(5) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 45. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината, по регистрацията на превозното средство.

Раздел V.

Патентен данък

Чл. 46. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности), а за дейността по т. 2 от приложение № 4 - и юридическо лице се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 100 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставка на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) (в сила от 1 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица съответно на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(3) (в сила от 1 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, ал. 1, т. 2 и 4 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 47. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 100 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 46. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) (в сила от 1 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 100 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица съответно на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(3) В случаите по ал. 1 и ал. 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и ал. 2.

(4) (в сила от 1 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ) В случаите по ал. 1 и ал. 2 дължимият, съответно внесеният данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица съответно на Закона за корпоративното подоходно облагане.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) (в сила от 1 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица съответно на Закона за корпоративното подоходно облагане за цялата данъчна година.

Чл. 48. За целите на патентния данък могат да се определят зони.

Чл. 49. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно, съгласно приложение № 1 от тази наредба.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и т. 2 на приложение №4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и т. 2 на приложение №4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, през течение на годината се промени обстоятелство, свързано с определянето на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и т. 2 на приложение №4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и т. 31 от Приложение № 4, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложение № 4 от ЗМДТ.

(7) (в сила от 1 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ) При прехвърляне на предприятие по чл. 15 от Търговския закон и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят - включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и т. 2 на приложение № 1.

(8) (в сила от 1 януари на годината, следваща годината, в която Европейската комисия се е произнесла, че мярката не е държавна помощ или е съвместима държавна помощ) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 1, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, съответно на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 50. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 – 36 от приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 Глава втора раздел VI от ЗМДТ, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на

приложение № 4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 61н от ЗМДТ е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 49, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 51. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираят до 31 януари на текущата година обстоятелствата, свързани с определянето на данъка. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок са заплатили пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата подават декларация по ал. 1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятие по чл. 15 от Търговския закон декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 47, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 47, ал. 1 и 2.

Чл. 52. (1) Данъчните декларации по чл. 51 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 53. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 51, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаването ѝ.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 52, ал.2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл. 54. Лицата по чл. 46, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в приложение № 1.

VI.

Туристически данък

Чл. 55. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 56. (1) Общинският съвет определя с наредбата по чл.1, ал.2 размер на данъка за всяка нощувка, съобразно населените места в общината и категорията или регистрацията на местата за настаняване по Закона за туризма:

1. категория 1 звезда - **0,30** лв.

2. категория 2 звезди - **0,40** лв.

3. категория 3 звезди - **0,50** лв.

4. категория 4 звезди - **0,60** лв.

5. категория 5 звезди - **0,70** лв.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинска администрация при Община Николаево, въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца през който са предоставени нощувките.

Чл. 57. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл.11, ал.2 от Закона за туризма.

Раздел VII.

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 58. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от ЗМДТ.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за

извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на общината по Закона за автомобилните превози.

Чл. 59. (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е **300,00 лв.**

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници в срок до 31 октомври на предходната година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 60. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 61. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на съответната община, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 62. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 59 ал.1;

БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП е платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ е броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници.

ОМ - оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 63. Данъкът по чл. 59 ал.1 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 64. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 68, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Глава втора.

АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 65. При укриване на част от цената при получаване на имущества по дарение или по възмезден начин на страните се налага глоба в двойния размер на дължимия данък върху укритата част.

Чл. 66. (1) Лице, което не подаде декларация по чл. 61н от Закона за местните данъци и такси или не я подаде в срок, се наказва с глоба в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в декларацията по чл. 61н от Закона за местните данъци и такси, водещи до определяне на патентен данък в по-малък размер или до освобождаване от патентен данък, се наказва с глоба до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 67. (1) При неспазване на разпоредби, извън случаите по чл. 123, чл. 124 и чл. 125 от ЗМДТ, на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лева, а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева.

(2) Не се смята за административно нарушение неплащането в срок на данъците и таксите по този закон.

Чл. 68. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от служителите на общинската администрация, а наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощени от него длъжностни лица.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(3) Приходите от глоби и имуществени санкции по наказателни постановления, издадени от кмета на Община Николаево, постъпват в приход на бюджета на общината.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 1. Считано от датата на въвеждане на еврото в Република България всички цени в лева по настоящата наредба се превалутират в евро, съгласно чл. 12 от Закона за

въвеждане на еврото в Република България, и получената сума се закръгля по правилото на чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България.

§ 2. Контролът по изпълнението на тази Наредба се осъществява от Кмета на общината.

§ 3. Наредбата се издава на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси.

§ 4. За всички неуредени въпроси в настоящата наредба се прилагат разпоредбите на Закона за местните данъци и такси

§ 5. Наредбата влиза в сила от 01.01.2026 г.

§ 6. Тази наредба отменя: Наредба № 6 на ОбС Николаево в сила от 20.02.2008 г., изменена и допълнена с Решение №39/19.06.2008 г., Решение №113/22.01.2009 г., Решение №260/27.01.2009 г., Решение №201/29.10.2013 г., Решение №12/29.12.2015 г., Решение №125/31.01.2017 г., Решение №19/23.12.2019 г., Решение №366/31.01.2019 г., Решение №102/28.04.2020 г., Решение №205/25.02.2021 г., Решение №402/27.10.2022 г., Решение №240/28.08.2025 г.

Приложение № 1 към чл. 49, ал. 1

ВИДОВЕ ПАТЕНТНИ ДЕЙНОСТИ И ГОДИШНИ РАЗМЕРИ НА ДАНЪКА

1. Места за настаняване с не повече от 20 стаи – данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:

Патентни дейности	гр. Николаево	с. Елхово	с. Едрево	с. Нова махала
1 и 2 звезди	50,00 лв.	50,00 лв.	50,00 лв.	50,00 лв.

2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект в размер, както следва:

а) ресторанти	
1 – 2 звезди	5,00 лв.
3 звезди	10,00 лв.
б) заведения за бързо обслужване	
1 – 2 звезди	5,00 лв.
3 звезди	10,00 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква „е“	
1 – 2 звезди	5,00 лв.
3 звезди	10,00 лв.
г) кафе-сладкарници	
1 – 2 звезди	5,00 лв.
3 звезди	10,00 лв.
д) - барове - дневни	
2 звезди	5,00 лв.
3 звезди	15,00 лв.
- нощни	
2 звезди	8,00 лв.
3 звезди	40,00 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони – за обект	120,00 лв.

3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта - данъкът се определя в размер на **10,00** лв. за 1 кв. м нетна търговска площ.

4. Платени паркинги - данъкът се определя в размер на **20,00** лв. за 1 брой място за паркиране.

5. Дърводелски услуги – данъкът се определя в размер на **150,00** лв.

6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя в размер на **110,00** лв.

7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя в размер на 700,00 лв.
8. Обучарски и шапкаарски услуги - данъкът се определя в размер на 50,00 лв.
9. Металообработващи услуги - данъкът се определя в размер на 200,00 лв.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги - данъкът се определя за работно място в размер на 150,00 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя на брой устройство в размер на 280,00 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки - данъкът се определя за работно място в размер на 250,00 лв.
13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя за работно място в размер на 130,00 лв.
14. Часовникарски услуги - данъкът се определя в размер на 100,00 лв.
15. Тапицерски услуги - данъкът се определя в размер на 240,00 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя в размер на 360,00 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства - данъкът се определя в размер на 360,00 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя в размер на 160,00 лв.
19. Стъкларски услуги - данъкът се определя в размер на 160,00 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - данъкът се определя в размер на 180,00 лв.

21. Отдаване на видеокасети или записи на електронен носител под наем - данъкът се определя според местонахождението на обекта в размер на 300,00 лв.
22. Компаньонки и компаньони - данъкът се определя в размер на 3000,00 лв.
23. Масажистки и масажисти - данъкът се определя в размер на 500,00 лв.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя в размер на 2000,00 лв.
25. Фотографски услуги - данъкът се определя в размер на 320,00 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя в размер на 500,00 лв.
27. Санитарни възли, насти под аренда - данъкът се определя в размер на 150,00 лв.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя в размер на 70,00 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя в размер на 50,00 лв.
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 5000,00 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя в размер на 50,00 лв.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя в размер на 400,00 лв.
33. Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения в размер, както следва: а) развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение - 120,00 лв.

б) минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е **12,00** лв.

в) зали за боулинг и кегелбан - данъкът за игрален коридор и билиард за маса е в размер на **50,00** лв.

34. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя в размер, както следва:

за 1 кв.м: - **2,00** лв.

за един фитнес уред: - **300,00** лв.

35. Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя на брой съоръжения в размер на **150,00** лв.

36. Мелничарски услуги:

а) мелници за брашно -. данъкът се определя в размер на **20,00** лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия;

б) мелници за фураж стационарни - данъкът се определя в размер на **600,00** лв.

37. Услуги с атрактивен характер – данъкът се определя, както следва:

а) корабчета - **750,00** лв. на брой;

б) лодки - **450,00** лв. на брой;

в) яхти - **900,00** лв. на брой;

г) джетове - **900,00** лв. на брой;

д) влакчета - **30,00** лв. на място;

е) файтони - **75,00** лв. на място;

ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения - **150,00** лв. на брой оборудване;

з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кърки, сноубордове, шейни - **150,00** лв. на брой оборудване;

и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши - **150,00** лв. на място

к) детски колички и моторчета - **150,00** лв. на брой;

л) стрелбища - 300,00 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства - данъкът се определя за брой моторно превозно средство в размери, както следва: а) мотопеди, мотоциклети - 200,00 лв. б) други МПС - 500,00 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства - данъкът се определя за брой моторно превозно средство в размер на 2000,00 лв.
40. Услуги със земеделска и горска техника - данъкът се определя за брой техника в размер, както следва: а) комбайн - 330,00 лв.; б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини - 110,00 лв.; в) прикачни, навесни и стационарни машини - 15,00 лв.